

INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ 2022

Nejen pro seniory

KarlovyVARY°

Klub seniorů
SENIORŮ
KARLOVY VARY

zapsaný spolek

Srpen 2022
IV. ROČNÍK 8. číslo
ZDARMA
UZÁVĚRKA 31.7.2022
Pravidelný měsíčník

Informace z rady spolku

Plán akcí

Komentáře

Příspěvky členů

Svoboda projevu zejména slova a tisku je zaručena v ústavě ČR, Mezinárodním paktu o občanských a politických právech publ. ve vyhl. MZV č. 120/1976 Sb. Svoboda projevu a právo na informace jsou zákonem zaručeny. Každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat i rozšiřovat ideje a informace.

Cenzura je nepřipustná

Chvála domova.

Ve filmu „Vratné lahve“ říká Zdeněk Svěrák v postavě učitele Tkalouna: „Já jsem vítací typ; aby mohlo bejt vítání, musí bejt napřed loučení.“ Uvědomila jsem si tu pravdu v jiné situaci, než byla ta jeho, a tou je cestování. Miluji cestování. Od prvních zkušeností s rodiči po vlastech českých-starou Aerovkou 30 se stahovací střechou. Dlouhé vlasy vlály, z chladiče se kouřilo a já se hloupě styděla před spolužáky, jejichž rodičové vlastnili již nová auta značky Trabant. Jak jsem jim tehdy křivdila

a jak se mýlila. Dnes by to auto bylo chloubou všech sběratelů autoveteránů. Od stanování v československých kempech-většinou velmi spartánsky

zařízených-s korytem na vodu k mytí, kadibudkou v lese a vodou k pití ze studánky, až po výjezdy k ledovým vodám na Baltu v NDR, ale hlavně po hradech a zámcích naší krásné vlasti. Byli jsme mladí a toužili poznat svět. Hranice se nám otevřely, a hned v květnu 1990 cesta snů-neb všechny cesty vedou do Říma – Řím, Vatikán, Benátky, San Marino. Vzrušením jsem skoro nemohla dýchat a malým fotoaparátem značky Smena jsem chtěla zachytit všechny krásy-při omezeném počtu snímků naprosto nemožné. Toužila jsem to někdy znovu prožít se svou rodinou a společně se zalykat přívalem citů, jež ona posvátná místa vyvolávají. Ten sen jsem si splnila. Pak už jsme vyráželi po Evropě volně, omezení pouze počtem valut, dostali jsme se podle sloganu Čedoku „Až za hranice všedních dnů“. Ale z každého místa, kouzelného a překrásného jsme se vždycky rádi vraceli domů. Heslem „Všude dobře, tak co doma“ jsme se neřídili. Jsme prostě

patrioti. Je s podivem, že až po návštěvě výstavných a slavných evropských metropolí-Londýn, Paříž, Vídeň, Budapešť-jsem konečně objevila krásu Prahy. Praha-matka měst, stovžatá matička-dřív jsem to brala nějak automaticky, dnes konečně vnímám její krásu s úctou a dojetím. I když opět vyrazíme po Evropě za poznáním, budeme se rádi vracet domů. Když už používám hlášky z filmu, napadá mě závěrem tato-slovy faráře Otíka z trilogie Slunce, seno...“Domove líbezný...”

Přeji všem krásné letní dny a že všech cest šťastný a bezpečný návrat domů.

JVot

Výtvarné dílny opět v akci:

V součinnosti s Karlovarskou krajskou nemocnicí a dobrovolnickým centrem Instand, které nám zajišťuje potřebný materiál, se výtvarné dílny našeho spolku zapojily do zajímavé a prospěšné akce. Inicivovaly výtvarné dílničky na dětském oddělení Karlovarské nemocnice. Po několik hodin, v každém měsíci, se budou starat o zábavné vyplnění času hospitalizovaných dětí. První zkušenosti jsou povzbudivé, a nutno dodat, že k oboustranné radosti. Přišly nejen děti, ale i rodiče, kteří u nich byli v té době. Vyráběla se papírová kačenka, která se dokáže rozhoupat, a krajina, nad níž se vznášá horkovzdušný balon. Takže prázdninová tematika jako vyšitá.

Na to samé téma už teď připravujeme náměty na příští měsíc.

MonTob

Maďarsko – Harkány-hotel Xavin

Harkány jsou světoznámé termální lázně na jihu Maďarska.

Dne 24.6.2022 ve večerních hodinách jsme odjeli na vysněnou dovolenou.

Do Harkán jelo 36 členů našeho spolku. Bohužel, tři členky těsně před odjezdem onemocněly. Cesta byla dlouhá, ale díky perfektním řidičům a přestávkám na občerstvení, jsme to všichni v pohodě zvládli.

Po příjezdu, jsme měli informativní schůzku s maďarským průvodcem, který nás provedl lázeňským areálem. Moc se nám tam hned líbilo, aby ne, když jsme viděli 8 bazénů, plno stánků s

občerstvením.

Po prohlídce jsme se šli ubytovat, jenom jsme si dali kufrы na pokoje a hned jsme vyrazili k bazénům. To byla paráda.

Pobyt to byl moc pěkný, strava dobrá, jenom občas nefungovala klimatizace.

Děkuji všem členům, kteří byli v Harkánech. Sešla se opravdu výborná a pohodová parta, a proto, do Harkán pojedeme i příští rok.

Alice

Vážení přátelé výletů,

v červenci jsme nezháleli a uskutečnili jsme zájezd do Tachova a do jízdárny ve Světcích, kde proběhl kromě prohlídky i koncert barokní

hudby. Účast byla malá a museli jsme odříci velký autobus i zajištěná místa na koncertu v Jízdárně ve Světcích. I pro malý zájem ze strany našich členů o námi pořádané zájezdy jsme oslovili DPKV.

Třicátého července jsme jeli na výlet společně s DPKV do

kláštera v Kladrubech, do Stříbra a na Hracholusky, kde jsme se projeli lodí po přehradě.

V sobotu 27. srpna jedeme vlakem do Kadaně na Císařský den, je to prý pěkná akce, i program je bohatý. Na září připravujeme rovněž přes DPKV zájezd na Orlický, Zvíkov a Blatnou. Doufám, že se vám námi připravované akce budou líbit.

Dušan Soukup

Vydává rada spolku SENIOŘI Karlovy Vary, z.s., nám. Dr. M. Horákové 4, 360 01 Karlovy Vary. Telefon do kanceláře: 354 422 035, úřední hodiny úterý od 09.00 do 15.00 hodin, pátek od 10.00 do 12.00 hodin. mail: seniorikvzo@seznam.cz, webová stránky: www.seniorikvzo.cz

Naše akce

Bowling se hraje 2x měsíčně (i o prázdninách) pod vedením Milušky Krausové.

Turisti chodí na vycházky každý čtvrtek za každého počasí, vede je Jitka Štěbetáková.

Pěvecký kroužek se po červencové přestávce začne scházet od 1. srpna opět každé pondělí ve 14.45 hodin pod vedením Aleny Mihalové.

Zájezdy pro Vás svědomitě připravuje Dušan Soukup ve spolupráci s Jarmilou Votíkovou.

Výtvarný kroužek-výtvarné dílny vede Mgr. Kamila Součková. Po prázdninové přestávce se začnou scházet opět v září.

10. srpna se uskuteční **letní přátelské setkání** s hudbou a tancem v Sedlecké pivnici

27. srpna výlet na Císařský den do Kadaně

V srpnu návštěva německých seniorů u nás spojená s exkurzí do sklárny Moser a do muzea Becherovky.

V září zájezd do Plavna spojený s prohlídkou muzea krajky a výšivek a s plavbou lodí po přehradě. S přesným termínem budete včas seznámeni.

10. září zájezd na zámek Orlický, na Zvíkov, Blatnou, plavba parníkem z Orlického na Zvíkov
V říjnu pobytový zájezd v Sezimově Ústí.

*Přejeme Vám klidný a pohodový zbytek léta.
Těšíme se na další setkávání.*

Tyrolské elegie II.

Jižní Tyrolsko-italsky Alto Adige-je překrásná horská krajina s vysokými bílými vrcholky Dolomit a s průzračně čistou vodou. Ta prýští v kašních a fontánách ledově chladná a naprosto vždy pitná a chutná. V potocích je divoká, v řekách zbarvená minerály do tyrkysově zelené a v horských jezerech při koupeli přímo hladí a laská. Není divu, že se tu daří květinám, bylinkám, stromům, motýlům, vážkám, včelám, ještěrkám, rakům, rybkám i úhořům. Kravičky a koně na pastvinách září čistotou a spokojeností. Pravý tyrolský horal je většinou drobný, ale svalnatý a opálený a vždy s úsměvem odpoví na váš pozdrav, aniž by přerušil práci, kterou právě dělá. A že jí je požehnaně. V týdnu naší dovolené bylo velmi slunečné počasí a každičký kousek trávy byl i v nejstrmějších svazích pečlivě posekán, aby domácím zvířatům v dlouhé a tuhé zimě nechyběly vitamíny, získané v létě v potu tváře. Seno velmi rychle prosychá a mladé slečny se širokými dřevěnými hráběmi pečlivě shrabují každý kousek svahu, aby ani stéblo nepřišlo nazmar. Přemýšlím o tom, jak by to šlo některým českým slečnám k duhu, ale to jen na okraj.

Ač jsme navštívili Brixen, místo exilu Karla Havlíčka Borovského a Bolzano, místo posledního odpočinku „Muže z ledu Ötziho“- mimochodem je to krásné město v srdci regionu, zaměřím se na vysokohorskou přírodu. Před čtvrtstoletím jsme s rodinou objevili zdejší krásu-tehdy ještě v plné síle coby cyklisté. Divukrásné výhledy, každá vesnička jako perla, odrážející řemeslnou zručnost a umění zdejších obyvatel. Po letech se vracíme-už pohodlněji, autobusem, a jsme stejně nadšeni. Naším hlavním cílem je již potřetí alpská louka „Seisser Alm“- není to právě nejlevnější výlet-je nutno použít 2 autobusy z kouzelného městečka

Kastelruth s přestupem a pak lanovkou St. Florian, ale raději si něco odepřeme, abychom to mohli znovu vidět a prožít. A stojí to za to. Koncentrovaná čistota, překrásné hory vůkol, luční kvítí, které u nás už mizí, cinkající zvonce kraviček a koně barvy lískových oříšků, slušní turisté, ohleduplní cyklisté, pěkná a přátelská atmosféra. Následná pěší túra ušetří za zpáteční lístek na lanovku, za ušetřené peníze si v cíli dáme místní pivo a Aperol. Zase krásný den.

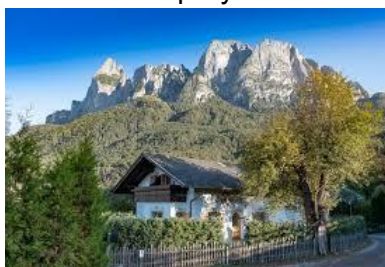
Také jsme vyzkoušeli koupání ve dvou přírodních jezerech, pod vrcholy hor, voda průzračná, travička dokonale měkká převlékáren, toalet a restaurací by si mohlo-a hlavně i mělo-lázeňské město příklad.

V městečku Terenten, kde jsme týden pobývali, probíhal folklorní festival. Městečko je dvojjazyčné, s převahou italštinou, a na zvuku dechové kapely byl znát silný českými prvky. Krásné kroje a výrazné klobouky muzikantů hrály všemi barvami okolní přírody, mužské klobouky s kohoutími pery a květinou, dámské se stuhami jako pro kněžnu. Zato oblečení tanečnicků za doprovodu

obklopených lesy,
a ze zázemí
vzít naše slavné

malý regionální
němčiny nad
rakouský vliv s

harmoniky bylo pro zdejší kraj naprosto typické-kožené vyšíváné kraťasy s padacím mostem, kostkované košile, kožené šle, muži pletené podkolenky, ženy háčkové krajkové ponožky. A hlavně ten temperament-výskání, hvízdání a jódlování, napodobování řemesel a bojů v kroužku, výskoky, zvedání tanečnic nad hlavu a pleskání do stehů, až jsou celá červená, to vše v divém rytmu. Ochutnali jsme místní speciality-zelné placky a tenké provázky z koblihového těsta s domácí rybízovou marmeládou, místní pivo. Pouze u vína jsem si vzpomněla na „ovocné čůčo“ ze studentských let. Ital ať promine-v Itálii není

možné koupit špatné víno, pouze já nejsem jeho znalec. A nad místním šnapsem se i otrlí Češi oklepávali jako ratlíci. Inu, jiný kraj, jiný mrav. Ale nenechte se zmást, tady se konzumují jen dokonale kvalitní potraviny, žádné náhražky. Uzený špek je špek, v klobáskách je maso, mléko a jogurt vypadá i chutná jako smetana, domácí sýr od farmářů má výbornou vyzrálou chuť, džemy a marmelády jsou z místních odrůd ovoce a chutnají jako od babičky, žlutky vajíček jsou jako kuřátka-však si to místní lidé po tvrdé práci zaslouží. Zima tu je pro turisty překrásná, pro místní dlouhá a krušná.

V noci se vracíme z festivalu kolem pastviny, kde vestoje spí koně a mírně pochrupují. Pro holku z města je to zvláštní a trochu strašidelný zážitek. Na pokoji pak mám hlavu přeplněnou dojmy, které mi nedovolí usnout. Manžel vedle mě, zmožen čerstvým vzduchem a pěší túrou, též pochrupuje jako hříbě, on však vleže. Nemohu spát, jdu psát. Sedím na terase pod temnou oblohou plnou hvězd, kterým vévodí červencový superúplněk. Ojediné kapky automatické závlahy truhlíků, které se táhnou podél celého domu, pleskají jako bosé dětské nožky. Není divu, že jsou všude záplavy voňavých a krásně barevných petunií a muškátů. Zítra je poslední den. Miluji krásy Tyrolska, vážím si pracovitosti jejich obyvatel a těším se domů. Možná jinak než Karel Havlíček Borovský po pětiletém exilu, ale přesto se těším. Mám na dlouho o čem přemýšlet a na co vzpomínat.

Jarmila Votíková

Příspěvky členů:

Výlet Tachov, Světce

V neděli 10. července jsme navštívili město Tachov, kde jsme zúčastnili prohlídky zámku.

První zmínka o tachovském hradisku pochází z roku 1126. Postupně byla tato stavba přebudována a rozšířena. Současnou podobu získal zámek na přelomu 18. a 19. století, kdy ho nechal vystavět nový majitel Josef Mikuláš Windischgrätz. Této šlechtické rodině zámek patřil až do 30. let 20. století.

Poté přešel do vlastnictví československého státu. Od roku 1947 začal zámek sloužit jako sýpka, skladiště, prodejna nábytku...

Stavebně se o budovu nikdo nestaral, na konci 60 let byla budova v dezolátním stavu. Bylo naplánováno, že

se zbourá.

Na nátlak veřejnosti a tzv. dědkostrojů (nadšenci a vysloužilí řemeslníci) byla demolice odvolána. V roce 1969 započala záchrana objektu a trvala do roku 1983. Už v době úprav bylo rozhodnuto, že jedno křídlo bude patřit Lidové škole umění - dnes základní umělecká škola, která je tam dodnes. Druhé křídlo patřilo městskému národnímu výboru, později městskému úřadu, který na zámku působil do r. 2012. Poté bylo rozhodnuto o zpřístupnění bývalého sídla úřadu turistům a návštěvníkům, to se uskutečnilo v prosinci 2014.

Po prohlídce jsme se šli posilnit do hospůdky "MaMi", která se nachází hned pod zámkem.

Po obědě jsme odjeli do Světců, do největší jízdárny v České republice a druhé největší ve střední Evropě (po Španělské dvorní jízdárně ve Vídni). Po 2. světové válce tato budova chátrala, její záchrana byla zahájena v roce 2000 a od té doby se postupně

provádí rekonstrukce. Od roku 2010 je národní kulturní památkou. V letním období se

zde konají různé kulturní akce, i my jsme po prohlídce navštívili koncert barokní hudby "LE RIO DANCE". Po koncertě jsme měli rozchod, někteří navštívili cukrárnu, jiní rozhlednu Vysoká, která se nachází 1-2 km od jízdárny. Je vysoká 28 m a má 144 schodů. Pro veřejnost je přístupná zdarma po celý rok. Vedle se nachází památník připomínající husitskou bitvu z roku 1427.

Závěrem bych chtěla poděkovat průvodcům jak na zámku, tak v jízdárně za skvělou prohlídku s výkladem, a **hlavně** panu Soukupovi za perfektní organizaci této akce (i všech předešlých) a dobře vybrané místo.

Těším se na další výlety.

Vlasta Dvořáková